

L'edat de la pedra

Tiren pedres! Des de dalt dels ponts que sobrevolen aquella autopista, un o uns inexplicables agressors llencen pedres contra el parabrises dels vehicles, camions o turismes. La pedra ha arribat a originar alguna mort, i pot, indiscutiblement causar accidents gravíssims. Mentre esperem que el (s) culpable (s) sigui (n) atrapat (s), fem-nos algunes consideracions: La guia Cook per al turista a Espanya, de l'any 1924, aconsella l'estranger que viatgi en automòbil o taxi que vigili les possibles pedres que li poden ser llançades per gent inculta i primitiva que en llogarrets apartats reaccionaven de forma tan primària al pas dels lents vehicles del temps. Avui també sembla primitiva la reacció de l'artiller de pedres, però és un primitivisme passat pel serpentí del rancor o de la follia. Una mena de fredor, un anonimat tristíssim envolta el deprimit goig de tal envergumen. Hom arribaria a inclinar-se per la teoria del desequilibri mental si no fos que hem conegut obsessions allotjades en cervells de funcionament normal. Els límits de la normalitat admeten fluctuacions perilloses. Els molts cops que hem presenciats actes vandàlics inexplicables, ens han confirmat en la teoria que hi ha "animals destructors de lleis".

Josep Vallverdú